

Rapport.

Ang.: Vidkun Quislings privatarkiv.

Fra september 1944 til 9. 5. 1945 tjenestegjorde undertegnede blandt "Gjestene" på Gimle. Den 9. mai 1945, etter at Quisling hadde forlatt Gimle om morgenen, oppholdt jeg meg sammen med en del andre "Gjester" i vaktmester Nordboys leilighet. Ved 9-tiden ble jeg av Østring innkallt til å møte i Quislings private arbeidsværelse. Per Jahr og Bjørn Østring var da tilstede der. Jahr og Østring la deretter fram tilsynelatende alt av arkivsaker og pakket dem ned i 3 dokumentmapper som tilsammen kunde måle omtrent $\frac{1}{2}$ meter i tykkelse. Den ene mappen var av lyst gult tykt svinelær, den andre litt mørkere brun med glide-lås og uten hank mens den tredje mappen var sort. Jahr og Østring sa at mappene skulde bringes vekk fordi en fryktet at dokumentene kunde bli ødelagt av uvedkommende. Østring ga beskjed om at mappene skulde leveres til høyeste politiembetsmann på Møllergt. 19. Østring ga videre beskjed om at også Niels Aaholm og Kaare Wiik skulde dra innover til byen. Aaholm, Wiik og jeg forlot da straks Gimleområdet ad den mest upåaktede vei med en dokumentmappe hver under armen. Klokken var da omtrent 10. Vi var imidlertid bare kommet såvidt forbi Huk Avenue da vi ble innhentet av en personbil hvor det satt et par politimenn og iethvertfall en arrestert NS-mann (Kolling, Bygdø). Bilen stoppet og den ene politimannen spurte hvor vi skulde hen. Vi svarte at vi skulde til Møllergt. 19 for å levere noen dokumenter. Han noterte navnene våre og klokkeslettet og ba oss gå snarest vei til Møllergt. 19 og melde oss på et bestemt værelsesnummer som siden viste seg å være Kriminalpolitiet Ekspedisjon i annen etasje. Politimannen vilde varsle vår ankomst. Vi ankom til nevnte værelse ved 11-tiden og da vi fortalte vårt ærend, ble vi vist inn i naboværelset og mottatt av en høyere politiembetsmann hvis navn ble oppgitt å være Heinrich Meyer. Vi overleverte de tre mappene til politiembetsmannen som noterte ned våre opplysninger og navn. Han spurte om vi var forberedt på å bli arrestert, hvortil vi svarte at vi var forberedt på allt. Han beklaget, men måtte arrestere oss. Navnene våre ble deretter innført i en journal.

Vi ble overført til Åkerbergveien og Aaholm, Wiik og jeg ble skillt ad. Under Quislingsaken fikk jeg for første gang under arrestasjonen se en avis. Det var "Verdens Gang", og jeg husker at Quisling flere ganger etterlyste dokumenter fra sitt privatarkiv. Noen dokumenter var kommet fram til rettsaken, mens andre ikke var kommet fram. Jeg vilde gjerne ~~melde~~ ifra at jeg hadde vært med og levert privatarkivet på Møllergt. 19, men erfaringer hadde vist meg at det var helt nytteløst å forsøke å få tale med vaktmester eller inspektør i Åkerbergveien på den tid. Imidlertid ble jeg et par dager senere innkallt til

- 2 -

politiavhør. Det var to politimenn tilstede. Den ene kjendte jeg av utseende som høydehopperen Stai og det var han som foretok avhøret. Den andre var visst nærmest "vakt" og sto hele tiden i et hjørne av rommet. Dette avhør har festet seg temmelig godt i hukommelsen og jeg tror følgende skal være så godt som ordrett:

Stai: Hvor var De ved kapitulasjonen?

Jeg: Hjemme i Meltzerøgt. 1.

Stai: Nei, det var De ikke! De var på Gimle!

Jeg: Da den tyske kapitulasjon ble kjent ved 16-tiden 7. 5. 45: var jeg hjemme. Til Gimle ble jeg innkallt senere og ankom dit først ved 1-tiden om natten.

Stai: Var De med på å bringe vekk Quislings privatarkiv?

Jeg: Ja. Til Møllergt. 19.

Stai: Hvem var De sammen med?

Jeg: Niels Aalholm og Kaare Wiik.

Stai: Hvem ga dere ordren?

Jeg: Per Jahr og Bjørn Østring.

Stai: Men det dere leverte til Møllergt. 19 var bare dokumenter til Quislings fordel. Hvor har dere gjort av de andre?

Jeg: Vi leverte tre dokumentmapper fulle av dokumenter. Jeg skal innrømme at jeg var nysjerrig, men vi fikk hverken tid eller anledning til å lese noen av dokumentene.

Dette var hele avhøret og om noen rapport ble skrevet kan jeg ikke huske. Da politimennene sendte meg tilbake til cellen, hadde jeg inntrykk av at jeg skulde høre mer fra dem, men jeg hørte aldri mer om denne saken.

Oslo, 24. 1. 1950.

Soren G. Aarstorp